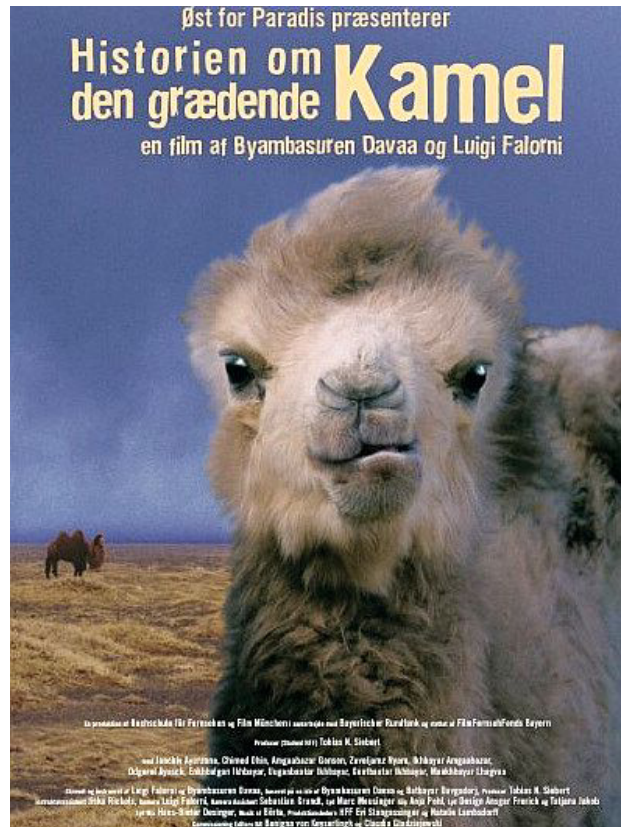

Historien om den grædende kamel

En film, som når ind til livets alvor og humor

Af Peter Skov-Jakobsen

I den øde ørken i Mongoliet følger man en families hverdag. Den tysk-mongolske produktion er en slags dokumentarfilm om livet i en øde egn af verden som er fuldstændig anderledes end vores. Og dog – det forunderlige ved filmen er at verden trods materielle forskelle alligevel synes at være båret af fælles grundtræk: Barnet der græder når det ikke kan være med, bedsteforældre der fortæller historier, mødre der værner én, små brødre der er livlige, og storebrødre som er bekymrede.

Historien samles om kamelen der ikke vil kendes ved sit føl. Kamelen, dette godmodige dyr. Man er med til kamelens første fødsel som er svær. Hun vånder sig i dagevis og vil ikke kendes ved føllet bagefter, men bliver ved med at skyde det fra sig. Man ser hvordan en anden kamel tager sig af sit føl, og det bliver smerteligt nærværende hvor slemt det er at hun ikke orker sit føl. Men musiklæren i byen ved siden af kommer og spiller. Musikken skaber nærhed, og pludselig genkender moren sit føl og pusler om det og lader det die. Der er i biografen en rørelse og bevægelse hele tiden mens man følger dette drama. Det var godt at drengene red på kamel til nabobyen og hentede musiklæren (som kom på motorcykel et par dage senere for at spille). Lillebror bliver helt fortryllet af den moderne verden med fjernsyn og computerspil, marked og is. Han vil straks hjem og plage. Man sidder i halvanden time, og jeg tror ikke der er 15 minutters konversation sammenlagt. Der er ikke anden forklaring end personernes egne kommentarer og billederne. Det er heller ikke nødvendigt. Man sidder og ser på en fantastisk anderledes verden hvor børnene leger med dyrene og tager på dem som det mest naturlige. Man følger dramaet omkring kamelen. Man ser på det helt ukendte og mærker alt det kendte. Ansigterne, mimikken, fortroligheden er ubeskrivelig nænsomt fremstillet. Der skabes en ømhed og nærhed i publikum i løbet af filmen. Aldrig har jeg set så mange forklarede ansigter når en film var forbi. Det er som om man har været helt inde og røre ved livets hellighed i alvor og humor.

Filmfakta

Die Geschichte vom weinenden Kamel – Tyskland/Mongoliet 2003 – Instruktion og manuskript: Luigi Falorni & Byambasuren Davaa - 87 min. – Pressebilleder / Udlejning: Øst for Paradis – Dansk biografpremiere 7. januar 2005 - Tilladt for børn over 15 år

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=6419&area=4>

<http://www.eyeforfilm.co.uk/review/the-story-of-the-weeping-camel-film-review-by-scott-macdonald>